

λειψή τὴν μερίδα τοῦ βασιλέως καὶ νὰ παραδώσῃ τὴν Κολσέσπερ.

Αἱ προτάσεις αὗται προϋξένησαν φρίκην ἐξ ἀγανακτήσεως εἰς αὐτὸν τὸν πλήρη τιμιότητος καὶ χρηστότητος ἄνθρωπον, ὅστις ἐξεδήλωσε πρὸς τὸν Φαίρφαξ τὴν ἀμετάσπετον ἀπόφασίν του, νὰ μείνῃ πιστὸς μέχρι τελευταίας πνοῆς εἰς τε τὸν βασιλέα καὶ τὸν ὄρκον του, καὶ ἐξεγεσθεὶς τοῦ καθίσματός του, ἔμελλε νὰ διακόψῃ βιαίως τὴν συνέντευξιν ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πόλιν, ὅτε ὁ Φαίρφαξ τῷ εἶπε μετὰ θυμοῦ.

«Στῆτε, δὲν ἠκούσατε τὰ πάντα.—καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθητε νὰ σὰς πείσω ἐγὼ, θέλω κάμει νὰ σὰς ὀμιλήσῃ ἄλλος τις, ὅστις θὰ ἔχει ἐφ' ὑμῖν πλεονα ἐμοῦ δύναμιν.

Ἴδετε τὸ παιδίον αὐτὸ, ἡ ἀπόκρισίς σας θέλει ἀποφασίσει περὶ τῆς ζωῆς του.»

Τὴν στιγμήν ταύτην ὁ υἱὸς τοῦ Κάπελ εἰσῆχθη εἰς τὴν σκηνήν, κρατούμενος ὑπὸ στρατιωτῶν· εἰς δὲ τούτων ἔτεινε τὴν αἰχμὴν ἐγγχειριδίου κατὰ τοῦ γυμνοῦ στήθους τοῦ νεανίου.

«Ὁμίλησον εἰς τὸν πατέρα σου, τῷ εἶπεν ὁ Φαίρφαξ, ἐκτοξεύσας αὐτῷ ἐν βλέμμα ἄγριον, εἰπέ εἰς αὐτὸν νὰ μοὶ παραδώσῃ τὴν πόλιν ταύτην, διότι ἐάν δὲν μοὶ τὴν παραδώσῃ, ὀρκίζομαι ὅτι θέλεις θυσιασθῆ ἐνώπιόν του.»

Ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς, οἵτινες δὲν εἶχον ἰδεῖ ἀλλήλους πρὸ δύο ἐτῶν, παρετηρήθησαν μετὰ τρυφερότητος καὶ λύπης, καὶ διεκαίοντο ἐκ πόθου νὰ πετάξωσιν ὁ εἰς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἑτέρου· ἀλλ' οἱ στρατιῶται τοῦ Φαίρφαξ ἐμπόδισαν αὐτούς.

«Βάρβαρε, ἐφώναζεν ὁ Κάπελ, τί σοῦ ἔκαμεν αὐτὸ τὸ παιδίον; Ἐν τίνι δικαίωματι ἀπειλεῖς τὴν ζωὴν του;—Ὡ πατέρα μου, ἀνέκραξε τὸ παιδίον, ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν θέλει μοὶ ἀποσπάσει οὐδὲ ἓνα λόγον ἀντιβαίνοντα εἰς τὰ αἰσθήματα τὰ ὅποια μοῦ ἐνεπνεύσατε· ἄς μὲ φονεύσῃ, ἐάν θέλῃ, θέλω ἀποθάνει ἄξιος τοῦ πατρός μου.»

Ὁ Φαίρφαξ ἐφρώαζεν ἐξ ὀργῆς· «ὦ τέκνον μου, ὑπέλαβεν ὁ Κάπελ, γνωρίζεις πόσον σὲ ἀγαπῶ, ἀλλ' ἤθελον ἀτιμασθῆ καὶ ἀτιμάσει καὶ σὲ αὐτὸν, ἐάν διὰ σὲ ἐπρόδιδον τὸν Θεόν, τὸν βασιλέα μου καὶ τὸν ὄρκον μου.—Ἡ ζωὴ σου εἶναι εἰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δὲν θέλεις παραπονεθῆ ἐάν εἰς τόσον τριφερὰν ἡλικίαν ἔχῃς τὴν τιμὴν ν' ἀποθάνῃς διὰ τὸν βασιλέα σου, ὑγείαινε!» καὶ ἀπεσύρθη ἀφου ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ υἱοῦ του λυπηρὸν καὶ τελευταῖον βλέμμα.

Ἀπαντες οἱ παριστάμενοι εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην, εἶχον τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. «Ὁχι ἀνέκραξεν εἰς τῶν ἀξιωματῶν τοῦ Φαίρφαξ, ὄχι, στρατηγέ, δὲν θέλετε ἐπιτρέψῃ τοιαύτην τινὰ πράξιν τόσον ἀγρίαν· ἀπάσα ἡ Ἀγγλία θέλει σὰς καταρασθῆ.»

Ὁ Φαίρφαξ, ὅστις ἐπρόκειτο ἀμέσως νὰ δώσῃ εἰς τοὺς στρατιώτας τὴν διαταγὴν νὰ φονεύσωσι τὸ παιδίον, ἐπανέρχεται εἰς αἰσθήματα ἀνθρωπινώτερα καὶ χριστιανικώτερα· ἐφοβήθη τὰς ἀρὰς τῶν μεταγενεστέρων, ἐφοβήθη ἢ τὴν ψύπν τῆς ἰδίας του συνειδήσεως

καὶ ἠυχαριστήθη νὰ κρατήσῃ αἰχμάλωτον τὸ παιδίον, τὸ ὅποῖον βραδύτερον παρέδωκεν εἰς τὴν μητέρα του.

Ἡ πόλις παρεδόθη, ὅταν οἱ ὑπερασπισταὶ αὐτῆς θνήσκοντες ἐκ πείνης, δὲν εἶχον πλέον δυνάμεις νὰ φέρωσι τὰ ὄπλα των. Τὸ Κοινοβούλιον δὲ κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν λόρδον Κάπελ καὶ τοὺς διασημοτέρους ἀξιοματικούς τῆς παραδοθείσης φρουρᾶς.

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΒΑΤΡΑΧΟΥ

Ἡ ἐφημερίς *Illustration* ἀναφέρει γεγονός ὑπερμέτρως παράδοξον καὶ θαυμαστὸν, ἀρισθεῖστα αὐτὸ ἐκ προστάτων πειραμάτων ἄγγλου ἐντομολόγου.

Ὁ φυσιολόγος οὗτος πλέον ἢ ἅπαξ ἐνέπηξεν ἐν λάκκῳ πλήρει ὕδατος ῥάβδον, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὁποίας ἐθήκεν χερσαῖον βάτραχον, εἶτα ἔμεινεν ἐπὶ ὥρας καὶ ἡμέρας μάλιστα ὀλοκλήρους παρατηρῶν τὸ συμβησόμενον καὶ τίνι τρόπῳ ἤθελεν ἐκφύγει ἐκεῖθεν τὸ ζῶον. Τὸ θέαμα ἦτον ἐνδιαφέρον· καὶ πράγματι ἰδοὺ τί διηγεῖται ὁ ἐπιστήμων ἐκεῖνος.

Ἀφου περιέτρεξε τὴν νήσον αὐτοῦ κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις, καὶ ἐπέιθη περὶ τῆς ἐλλείψεως δυνατῆς τινος ἐξόδου, ὁ βάτραχος φαίνεται ἐπὶ στιγμήν ἀπελπισθεὶς, ἢ μᾶλλον συγκεντροῦται ἐν ἑαυτῷ, ὅπως σκεφθῆ, καθ' ὅσον μικρὸν μετὰ ταῦτα βλέπω αὐτὸν ἀναβρίχόμενον εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ῥάβδου, προσδένοντα ἐκεῖ νήματα, καὶ οὕτως ἀφινόμενον ὅπως πέσῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος.

«Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διαμένει ἀκίνητος ἀναμμένων μεθ' ὑπομονῆς, ὅπως πνοή τις ἀέρος τὸν παρασύρῃ ἐξωθούσα αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, καὶ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ φθάσῃ εἰς ἐν τῶν γόρτων τῆς ὄχθης. Ἐάν ἢ τοῦ ἀέρος αὕτη πνοὴ βραδύνῃ πολὺ, ἢ τὸ μέσον ὀπωσθήποτε δὲν ἐπιτυγχάνῃ, ὁ βάτραχος προσφεύγει εἰς μέσον πολυπλοκώτερον ἐστὶ. Τίς ἀγνοεῖ τοὺς μικροὺς ἐκείνους λευκοποῦς θυσάνους οἵτινες ἀπαντῶνται ἐν τῇ ἐξοχῇ ἰπτάμενοι ἐλαφρῶς ἐν τῷ ἀέρι, καὶ οἵτινες ἀφαρπάζονται καὶ ὑπὸ τῆς ἐλαφροτέρας αὔρας;

«Εἰς ἓνα λοιπὸν ἐκ τῶν τοιούτων ἐμπιστεύεται ὁ βάτραχος μας τὴν ἀπελευθέρωσίν του. Ἀναρριχθεὶς ἐκ νέου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς εἰρκτῆς αὐτοῦ ἄρχεται κατασκευάζων ἓνα ἐκ τῶν μεταξοειδῶν ἐκείνων θυσάνων, ὅστις θὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς ἀερόστατον. Ἀλλὰ τὸ περιεργώτερον εἶναι ὅτι κάμνει πρότερον δοκιμὴν τινα ὅπως βεβαιωθῆ περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ὄργανου του, καὶ περὶ τῆς ἐπιφανείας ἢ δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἀνεμὸν ὅπως τολμήσῃ ν' ἀφεθῆ ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετακομισθῆ ὁμοῦ εἰς τὴν ξηράν. Εἰς τὰς δοκιμὰς ταύτας δὲν ἠψοκινδυνεύῃ ἑαυτὸν πρὶν ἢ προσδεθῆ εἰς τὴν ῥάβδον διὰ νήματος ὅπερ τῷ χρησιμεύει ὡς σχοινίου ἀσφαλείας.

Ἐάν ἢ πρώτη ἀπόπειρα ἀποτυγχάνῃ ἰδοὺ αὐτὸν ἐκ νέου ἐπὶ τὸ ἔργον ἐπαναλαμβάνοντα ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, μέχρις οὗ ταχύτερόν τι ἀερόστατον ἢ σφοδρότερα τις πνοὴ ἀνέμου τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν ξηράν. Ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀνακτᾶ ἐπὶ τέλους τὴν ἐλευθερίαν του.»